

200707108/1.

Datum uitspraak: 31 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/34706 en 07/34704 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, van 28 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 september 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 september 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. W.S. van Helvoort, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

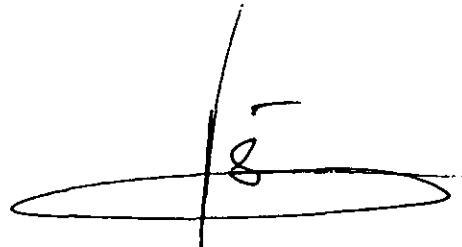
w.g. Van Helvoort
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2007

361.

Verzonden: 31 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK s-GRAVENHAGE

AFSCHRIFT

II

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 07/34706 BEPTDN AM (vovo) & Awb 07/34704 BEPTDN AM (beroep)

uitspraak van de voorzieningenrechter

inzake

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
IND dossiernummer 0708.31.0373,
verzoeker,
gemachtigde: mr. M.H. van der Linden, advocaat te Almelo;

tegen

DE STAATSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. P. van den Berg, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 31 augustus 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 6 september 2007, uitgereikt op 7 september 2007 heeft verweerder de aanvraag in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Bij brief van 7 september 2007 is daartegen beroep ingesteld en is tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is ter zitting van 21 september 2007 behandeld. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Het asielaanvraag van verzoeker komt op het volgende neer.

Eiser is geboren in Irak en behoort tot de Koerdische bevolkingsgroep. Zijn vader is op 13 april 2003 gedood als gevolg van zijn collaboratie met het Saddam-regime. Uit veiligheidsoverwegingen is eiser verhuisd naar zijn oom, alwaar hij tot juni 2007 is verbleven. In juni 2007 heeft hij een tweetal brieven ontvangen van de Ansar Al-Islam groepering. In de eerste brief werd hem verzocht om zich aan te sluiten bij de groepering en medegedeeld dat hij de dood van zijn vader moest wreken. Op deze brief heeft eiser niet gereageerd. In de tweede

Zaaknummer: Awb 07/34706 BEPTDN AM (vordering) & Awb 07/34704 BEPTDN AM (beroep)
blad 2

brief stond vermeld dat, als hij niet zou meewerken hij tegen de groepering was. Dit hield een bedreiging in. Hij heeft zijn land van herkomst een dag na ontvangst van de tweede brief verlaten.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vreemdelingenwet 2000 (hierna Vw 2000). Verweerder stelt hierbij dat eiser toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd en dat hij onvoldoende heeft verklaard omtrent zijn reisroute. Voorts stelt verweerder dat het relaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve als ongeloofwaardig moet worden aangemerkt.

Verzoeker stelt zich op het standpunt dat hij aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van reisbescheiden niet aan hem is toe te rekenen en dat de oprechtheid van zijn asielrelaas niet reeds op voorhand is aangetast waardoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Verzoeker stelt dat zijn relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent is en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Verzoeker stelt zich dan ook op het standpunt dat deze procedure zich niet leent voor afdoening in het AC.

3. Overwegingen

Ingevolge artikel 8:81 Awb kan, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, door een partij in de hoofdzaak aan de voorzieningenrechter van de rechtbank een voorlopige voorziening worden gevraagd.

De voorzieningenrechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van de verzoeker in afwachting van de beslissing op het beroep moet worden verboden.

Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak.

Aangezien verweerder de aanvraag heeft afgewezen in het AC dient tevens beoordeeld te worden of de aanvraag op zorgvuldige wijze binnen 48 uur is afgedaan.

Met betrekking tot het standpunt van verzoeker dat verweerder hem ten onrechte niet heeft aangemerkt als vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag overweegt de voorzieningenrechter als volgt.

Op grond van artikel 1(A) van het Vluchtelingenverdrag worden vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige, levensbeschouwelijke of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of een bepaalde sociale groep, als vluchteling beschouwd.

Zaaknummer: Awb 07/34706 BEPTDN AM (vovo) & Awb 07/34704 BEPTDN AM (beroep)
blad 3

Een verblijfsvergunning ~~asiel voor bepaalde tijd kan~~ = voor zover hier relevant – op grond van artikel 29, eerste lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

In artikel 31, tweede lid, aanhef en onderdeel f, Vw 2000 is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Niet is gebleken dat de politieke en mensenrechtensituatie in Irak zodanig is dat uitsluitend in verband daarmee aan een vreemdeling uit dat land een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd dient te worden verleend. Het zal daarom aannemelijk moeten zijn dat met betrekking tot verzoeker persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan op grond waarvan een dergelijke verblijfsvergunning dient te worden verleend.

Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen (onder meer in haar uitspraak van 27 januari 2003 in zaak nr. 200206297/1, JV 2003/103 en NAV 2003/100), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling in het asielrelaas gestelde feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. De maatstaf bij de daarbij door de rechtbank te verrichten toetsing is niet haar eigen oordeel over de geloofwaardigheid, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de minister, gelet op de motivering, neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Dit laat onverlet dat de besluitvorming moet voldoen aan de eisen van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering die het recht daaraan stelt en dat de rechter de besluitvorming daaraan moet toetsen. Aldus vindt rechterlijke toetsing plaats zonder dat de voorzieningenrechter een beoordeling aan zich trekt die door de minister moet plaatsvinden.

Bij de beoordeling door de minister van het asielrelaas gaat het meestal niet om de vraag, of en in hoeverre de verklaringen over de feiten die de asielzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd als vaststaand moeten worden aangenomen. De asielzoeker is immers veelal niet in staat en van hem kan ook redelijkerwijs niet worden gevergd zijn relaas overtuigend met bewijsmateriaal te staven.

Zaaknummer: Awb 07/34706 BEPTDN AM (vovo) & Awb 07/34704 BEPTDN AM (beroep)
blad 4

Om de asielzoeker, waar dat probleem zich voordoet, tegemoet te komen en toch een adequate beoordeling van de aanvraag in het licht van de toepasselijke wettelijke voorschriften te kunnen verrichten, pleegt de minister blijkens het gestelde in paragraaf C1/1 sub 2 en paragraaf C1/3 sub 2.2 en 3.4 van de Vreemdelingencirculaire 2000 het relaas en de daarin gestelde feiten voor waar aan te nemen, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet-onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Bovendien geldt daarvoor als vereiste dat zich geen van de in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw 2000 opgesomde omstandigheden die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van de asielzoeker voordoet.

Wordt aan dat laatste vereiste niet voldaan, dan mogen ingevolge artikel 31 Vw 2000, mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (MvT, p. 40/41) en volgens de ter uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Met betrekking tot de toepassing van het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onderdeel f, Vw 2000 is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder, gelet op de vaste jurisprudentie, dit artikel aan verzoeker heeft mogen tegenwerpen. De voorzieningenrechter acht daartoe redengevend dat niet betwist is dat eiser geen documenten heeft overlegd ter staving en onderbouwing van zijn reisverhaal en dat verzoeker onvoldoende gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot zijn reisroute. Zo is hij niet in staat gebleken te vertellen door welke landen hij is gereisd, wat de naam van de reisagent is en hoe de vrachtwagens waarin hij gereisd is eruit zagen en welke lading ze hadden.

Met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas oordeelt de voorzieningenrechter dat verweerder, mede gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, in redelijkheid tot dit oordeel heeft kunnen komen. De voorzieningenrechter acht hiertoe het volgende redengevend.

De verklaring dat zijn vader zou zijn geliquideerd, baseert verzoeker op verklaringen van derden. Immers, hij heeft zelf verklaard dat niemand heeft gezien dat zijn vader is vermoord. Bovendien is de stelling dat zijn vader zou zijn geliquideerd vanwege zijn lidmaatschap van de Baath-partij enkel gebaseerd op vermoedens. Verweerder heeft derhalve in redelijkheid niet aannemelijk en ongeloofwaardig mogen achten dat verzoekers vader geliquideerd is vanwege zijn lidmaatschap van de Baath-partij.

Ook heeft verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig mogen achten dat verzoeker vier jaar na het overlijden van zijn vader dreigbrieven ontvangt welke betrekking hebben op het overlijden van zijn vader. Immers, verzoeker heeft in de periode gelegen tussen het moment van overlijden van zijn vader in 2003 tot aan 9 juni 2007 nimmer problemen ondervonden. Voorts heeft verzoeker verklaringen afgelegd welke tegenstrijdig zijn met de verklaringen van zijn inmiddels genaturaliseerde broer. Immers, verzoeker heeft verklaard dat alleen zijn vader politiek actief was, terwijl zijn broer heeft verklaard dat hij lid was van de KDP.

Nu verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat het relaas van eiser als ongeloofwaardig dient te worden aangemerkt behoeven de overig aan gevoerde gronden ten aanzien van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000 geen bespreking.

Zaaknummer: Awb 07/34706 BEPTDN AM (vovo) & Awb 07/34704 BEPTDN AM (beroep)
blad 5

Nu verweerder de identiteit en nationaliteit van verzoeker niet betwist, is nog wel in geschil of verzoeker in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000.

De voorzieningenrechter oordeelt hieromtrent als volgt.

De stelling van verzoeker – waarbij hij verwijst naar een brief van Amnesty International van 23 juli 2007 en naar een rapport van de UNHCR d.d. 1 augustus 2007 – dat ook aan Irakezen afkomstig uit Noord-Irak categoriale bescherming geboden dient te worden, aangezien de veiligheidssituatie daar ook zeer zorgwekkend is, volgt de voorzieningenrechter niet. De voorzieningenrechter overweegt hiertoe dat volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna ABRS) verweerder een ruime beoordelingsmarge toekomt bij het al dan niet voeren van een categoriaal beschermingsbeleid, waarvan de aanwending de toetsing in rechte slechts dan niet kan doorstaan, indien verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan, niet in redelijkheid tot een bepaalde beoordeling heeft kunnen komen. Het beleid zoals dat is neergelegd in WBV 2007/21 is in werking getreden op 5 augustus 2007. Voorts is in voornoemde WBV onder het kopje '1 Achtergrond' onder meer vermeld dat de beleidsconclusies in de WBV mede zijn gebaseerd op het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007 over de situatie in Irak. Het bestaande beleid van verweerder om voor asielzoekers uit Noord-Irak geen categoriaal beschermingsbeleid te voeren is zeer recent gehandhaafd. Bij die beleidsbeslissing is de actuele veiligheidssituatie in Noord-Irak, zoals beschreven in het ambtsbericht, meegewogen. Ofschoon uit het ambtsbericht blijkt dat de veiligheidssituatie in Noord-Irak iets verslechtert, en, naar uit recente, uit openbare bronnen blijkende, gebeurtenissen, kan volgen, dat de algehele veiligheidssituatie in Irak in de nabije toekomst aanzienlijk kan verslechteren, is de voorzieningenrechter van oordeel dat die situatie ten tijde van de handhaving van het beleid en ook thans nog zodanig is dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen besluiten om geen categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van asielzoekers uit Noord-Irak te voeren. Verzoekers beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw 2000 kan derhalve naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet slagen.

Het beroep van verzoeker op artikel 15 c van de Definitierichlijn staat in casu niet ter toetsing daar verzoeker zich eerst ter zitting op dit artikel heeft beroepen. De voorzieningenrechter acht het late beroep op dit artikel in strijd met de goede procesorde daar er voor verzoeker geen beletselen waren reeds eerder in de procedure een beroep op dit artikel te doen.

De voorzieningenrechter is van oordeel dat, gelet op de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting, nader onderzoek geen relevante bijdrage meer kan leveren voor de oordeelsvorming. Derhalve zal met toepassing van artikel 8:86 Awb tevens worden beslist op het door verzoeker ingestelde beroep.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat evenmin aanleiding.

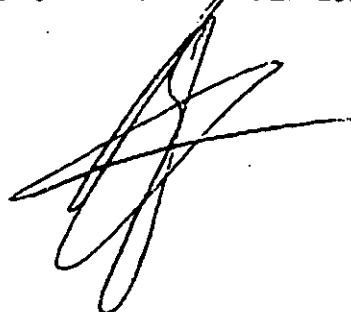
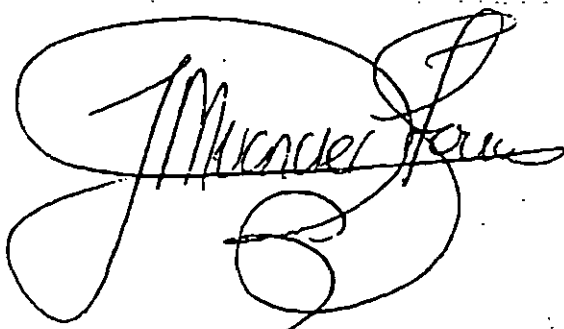
Zaaknummer: Awb 07/34706 BEPTDN AM (vovo) & Awb 07/34704 BEPTDN AM (beroep)
blad 6

4. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af,
- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Lutikhuis-Horsthuis en in tegenwoordigheid van J.M. van der Stouwe als griffier in het openbaar uitgesproken op **28 SEP 2007**

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen één week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 VW 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **28 SEP 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE

RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

Van der Linden en Hofstede

I

advocaten & procureurs

Mr M.H. van der Linden
Mr J. Hofstede

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
5474-C	
= 5 OKT 2007	
ZAACNR.	200707100
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingen
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

per fax: 070 - 365 13 80

Almelo, 5 oktober 2007

Inzake: /Staat - 14.266 MH/BR
Uw ref.:

Geachte heer/mevrouw,

Bijgevoegd treft U aan een hoger beroepschrift met het verzoek dit in behandeling te willen nemen. Naar de inhoud moge ik U korthedshalve verwijzen.

met vriendelijke groet,

M.H. van der Linden

Van der Linden & Hofstede Advocaten B.V. te Almelo - Kv.K. Enschede nr. 08139309
Ootmarsumsestraat 104, Postbus 550 - 7600 AW Almelo. Tel. 0546-861000 - Fax 0546-868596

Derdenrek. ABN-AMRO Almelo: 40.39.08.760 t.n.v. Stichting beheer dergengelden Van der Linden en Hofstede

De aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Arnhem

HOGER BEROEPSCHRIFT

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingen
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
35 OKT. 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

van Iraakse nationaliteit, geboren op
reg.nr rechtbank: AWB 07/34704, verblijvende te verder te noemen appellant,
te dezer zake domicilie kiezende te 7602 JP Almelo, aan de Ootmarsumsestraat 104 (Postbus
850, 7600 AW Almelo), ten kantore van de advocaat en procureur Mr M.H. van der Linden,
die verklaart door appellant bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn tot het indienen van dit hoger
beroepschrift en als bepaaldelijk gevolmachtigde op te treden.

Verweerder in deze is de Staatssecretaris van Justitie (Immigratie- en Naturalisatiedienst), te
's-Gravenhage, gemachtigde: Mr P. van den Berg, ambtenaar ten departemente.

1. Op 31 augustus 2007 heeft appellant een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Bij besluit van 6 september 2007, uitgereikt op 7 september 2007 heeft verweerder de aanvraag van appellant afgewezen.
2. Op 7 september 2007 heeft appellant tegen de beschikking van 6 september 2007 beroep ingesteld. Tevens is verzocht om een voorlopige voorziening.
3. Bij uitspraak d.d. 28 september 2007 heeft de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, het beroep ongegrond verklaard (registratienummer Awb 07/34704 BEPTDN AM). Tevens is het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen (registratienummer Awb 07/34706 BEPTDN AM).
4. Appellant kan zich met voormelde uitspraak in beroep d.d. 28 september 2007 niet verenigen, om welke reden hij bij deze hoger beroep instelt bij Uw College.
5. Appellant brengt bij deze de uitspraak d.d. 28 september 2007 in het geding.
6. Appellant verzoekt Uw College om het door hem in eerste aanleg gestelde als hier herhaald en ingelast te beschouwen.
7. Appellant wenst tegen voormelde uitspraak de navolgende grieven aan te voeren.

GRIEF 1:

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

-2-

Ten onrechte is de Voorzieningenrechter/Rechtbank in de uitspraak d.d. 28 september 2007 met betrekking tot de geloofwaardigheid van het asielrelaas van appellant volledig voorbijgegaan aan de onderbouwde stellingen van appellant. De uitspraak is dan ook niet conform de wettelijke regels gemotiveerd.

Toelichting:

Appellant heeft in de procedure gemotiveerd bestreden: dat de verklaring dat zijn vader zou zijn geliquideerd alleen op verklaringen van derden is gebaseerd, dat de stelling dat zijn vader is geliquideerd vanwege zijn lidmaatschap van de Baath-partij enkel gebaseerd is op vermoedens, dat verweerder in redelijkheid ongeloofwaardig heeft mogen achten dat verzoeker vier jaar na het overlijden van zijn vader dreigbrieven ontvangt welke betrekking hebben op het overlijden van zijn vader en dat zijn verklaringen tegenstrijdig zijn met de verklaringen van zijn inmiddels genaturaliseerde broer.

Appellant heeft aangevoerd dat hij van zijn ooms en moeder heeft gehoord over de dood van zijn vader. Het gaat derhalve om naaste familieleden en niet om willekeurige derden. Deze familieleden hebben het lichaam van zijn vader opgehaald en overgebracht naar en ook heeft appellant aangegeven waar zijn vader begraven ligt.

Voorts heeft appellant naar voren gebracht dat het aannemelijk is dat zijn vader vanwege zijn lidmaatschap en werkzaamheden voor de Baathpartij is geliquideerd. Daarbij heeft appellant verwezen naar het ambtsbericht van juni 2007, pag. 72, waar staat vermeld dat er aanwijzingen zijn voor wraakmoorden op voormalige Baath-aanhangers in heel Irak. In een noot stelt het ambtsbericht dat zowel hogere als lagere Baathleden slachtoffer zijn geweest van wraakmoorden. N.b. de vader van appellant is geliquideerd nadat Kirkuk door de Koerden was ingenomen, hetgeen aannemelijk maakt dat de vader vanwege zijn betrokkenheid bij de Baathpartij is vermoord.

Verder heeft appellant ook aan de hand van stukken onderbouwd dat het aannemelijk is dat appellant ook na 4 jaar nog dreigbrieven ontvangt van de groepering.

Etc.

Kortom: de Rechtbank is in het geheel niet ingegaan op de onderbouwde argumenten van appellant. Appellant is dan ook van mening dat de uitspraak van de Voorzieningenrechter niet, althans onvoldoende is gemotiveerd en derhalve in strijd is met de beginselen van behoorlijk bestuur en dan met name in strijd met het motiveringsbeginsel.

In dit kader verwijst appellant naar de uitspraak van Uw afdeling van 11 februari 2005 (200407775/1) waaruit volgt dat verweerder van de vermoedens die een vreemdeling ontleent aan geloofwaardig geachte feiten dan wel van de verklaringen die hij van derden heeft vernomen het realiteitsgehalte dient te beoordelen in het licht van de overige verklaringen en in vergelijking met al datgene wat hij over de situatie in het land van herkomst weet uit ambtsberichten en andere objectieve bronnen en wat hij eerder heeft onderzocht en overwogen naar aanleiding van de gehoren van andere asielzoekers in een vergelijkbare situatie.

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

-3-

Verweerder heeft deze beoordeling bijvoorbeeld niet verricht ten aanzien van de verklaringen van eiser over hetgeen hij van zijn ooms en moeder heeft gehoord.

GRIEF II:

Ten onrechte heeft de Voorzieningenrechter/Rechtbank overwogen, dat zij de stelling van verzoeker –waarbij deze verwijst naar een brief van Amnesty International van 23 juli 2007 en naar een rapport van de UNHCR d.d. 1 augustus 2007- dat aan Irakezen afkomstig uit Noord-Irak categoriale bescherming geboden dient te worden aangezien de veiligheidssituatie daar ook zeer zorgwekkend is, niet volgt. De Voorzieningenrechter/Rechtbank merkt daarbij op dat het bestaande beleid van verweerder om voor asielzoekers uit Noord-Irak geen categoriaal beschermingsbeleid te voeren zeer recent is gehandhaafd.

Toelichting:

Appellant stelt zich in casu op het standpunt dat verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag ervan, niet in redelijkheid tot de beoordeling heeft kunnen komen dat er voor Noord-Irak geen categoriaal beschermingsbeleid behoort te worden gevoerd. Uit het algemeen ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van juni 2007 over de situatie in Irak blijkt dat de situatie verslechterd is. Dit blijkt ook uit recente gebeurtenissen.

Voorts is daar de brief van Amnesty International d.d. 23 juli 2007, waarin Amnesty melding maakt van het feit dat Amnesty uit het meest recente ambtsbericht opmaakt dat de minister van Buitenlandse Zaken zorgelijker is geworden over de situatie in Noord-Irak. Waar het voorgaande ambtsbericht van december 2006 met betrekking tot de veiligheidssituatie nog spreekt over relatief stabiele KRG-gebieden t.o.v. de rest van Irak, vermeldt het ambtsbericht van juni 2007 dat er minder geweld voor komt in de KRG gebieden ten opzichte van de rest van Irak. In het gehele ambtsbericht wordt niet meer gerept over relatief stabiele gebieden in Irak.

Amnesty is van mening dat ook aan Irakezen uit Noord-Irak bescherming geboden zou moeten worden. Amnesty verwijst daarbij naar het feit dat in mei 2007 er twee zware bomaanslagen plaatsvonden in Noord-Irak, waarbij veel doden en gewonden vielen onder de burgerbevolking. Een andere recente illustratie van de verslechterde veiligheidssituatie, in de nabijheid van Noord-Irak is de zelfmoordaanslag die op 7 juli 2007 ten zuiden van Kirkuk plaatsvond in het dorp Emerli, waarbij tenminste honderdvijf doden en meer dan tweehonderdvijftig gewonden vielen.

Daarnaast heeft de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties naar aanleiding van de genoemde bomaanslagen opgemerkt dat de situatie in Noord-Irak niet meer stabiel te noemen is.

Zie ook de UNHCR richtlijnen.

De brief van Amnesty International dateert van na het algemeen ambtsbericht van juni 2007 en bevat recentere informatie, bijvoorbeeld de zelfmoordaanslag die op 7 juli 2007 plaatsvond. Bovendien biedt de inhoud van deze brief concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid of volledigheid van het ambtsbericht van juni 2007. Zie ook de UNHCR richtlijnen, welke van na het ambtsbericht dateren.

Van der Linden en Hofstede

advocaten & procureurs

-4-

Kortom: Appellant is van mening dat het niet voeren van een categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irak de toetsing in rechte niet kan doorstaan omdat verweerder bij afweging van alle daarvoor in aanmerking komende belangen en gegeven de feitelijke grondslag niet in redelijkheid tot het niet voeren van een categoriaal beschermingsbeleid voor Noord-Irak had kunnen komen. De uitspraak van de Rechtbank is dan ook niet juist.

Zie in dit kader ook de uitspraak van de Voorzieningenrechter van de Rechtbank Utrecht d.d. 11 september 2007 (Awb 07/30907, 07/30905): "Gelet op de informatie van de SFH d.d. 22 mei 2007 en 25 juni 2007 en Amnesty International d.d. 23 juli 2007 in samenhang met het ambtsbericht van juli 2007 over Irak had de IND niet zonder nadere motivering kunnen stellen dat Noord-Irak veilig is en dat een beleid van Categorieale bescherming niet geïndiceerd is. Daarbij wordt opgemerkt dat in het ambtsbericht genoemde rapporten niet worden genoemd bij de geraadpleegde stukken.

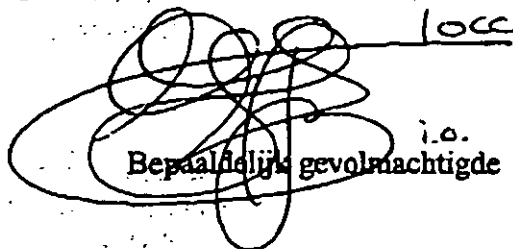
Ook in casu gaat het onder meer over de brief van Amnesty International d.d. 23 juli 2007 waarin incidenten beschreven worden die in het ambtsbericht niet zijn meegenomen.

SLOTSOM:

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt Uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen en doende wat de rechtbank had behoren te doen en het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren. Met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

Conclusie: Appellant concludeert tot vernietiging van de uitspraken waarvan beroep.

Almelo, 5 oktober 2007

i.o.
Bepaaldelijk gevolmachtigde